

Rik inför Gud

Predikan av pastor Eric Sjödin

**“Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.”
(Lukas 12:21)**

Inledning

Det är lätt att läsa berättelsen om den rike mannen som en varning för rikedom och framgång. Men Herren säger inte att mannens problem är att han har lyckats eller att hans lador är fulla. Problemet är vad som har fått första platsen i hans liv.

Vi bär alla på tre kärlekar: kärleken till Herren och vår nästa, kärleken till världen och kärleken till oss själva. Alla tre behövs men hos den rike mannen har ordningen blivit omvänd. Han har satt sig själv först.

Herren ställer därför hans rikedom mot något mycket större: Att vara rik inför Gud. Dagen predikan kommer gå igenom vad det faktiskt innebär att vara rik inför Gud.

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Lukas 12:13–21:

Någon i folkhopen sade till honom: "Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig." Jesus sade till honom: "Människa, vem har satt mig till skiljedomare mellan er?"

Sedan sade han till dem: "Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar."

Och han berättade en liknelse för dem: "En rik man hade åkrar som gav goda skördar. Och han frågade sig själv: Vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar.

Så här vill jag göra, tänkte han. Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda. Sedan vill jag säga till mig själv: Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad.

Men Gud sade till honom: Din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop?

Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud."

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från den Himmelska läran

Sanna Kristna Religionen # 403:

När de tre kärlekarna är rätt ordnade i förhållande till varandra bidrar de till människans fullkomlighet. Men när de inte är det, fördärvar de henne och vänder upp och ner på hela hennes livsordning.

De tre allmänna kärlekarna är: Kärleken till himlen, kärleken till världen och kärleken till sig själv.

De tre kärlekarna kan jämföras med kroppens tre områden: det högsta är huvudet, det mellersta är bröstet och magen och det nedersta är knäna, fötterna och fotsulorna.

När kärleken till himlen utgör huvudet, kärleken till världen bröstet och magen och kärleken till sig själv fötterna och fotsulorna, befinner sig människan i det fullkomliga tillstånd som hon skapades för.

Då tjänar de två lägre kärlekarna den högsta, på samma sätt som kroppen och alla dess delar tjänar huvudet.

Genom att kärlekarna påverkar varandra på detta sätt får alla tre samma mål: att tjäna och göra nytta.

Predikan

Rik inför Gud

En man står framför sina lador. Det har varit ett fantastiskt år. Marken har gett mer än vad han hade kunnat hoppas på och skörden är så stor att han inte längre får plats med den.

”Vad ska jag göra?” tänker han. Sedan kommer lösningen: ”Jag river mina lador och bygger större.”

Det låter faktiskt ganska klokt. Om skörden är större behöver han större lador. Han har arbetat, lyckats och planerar för framtiden.

Men Gud kallar honom för en dåre. Varför?

Det är inte ladorna som är problemet. Inte framgången. Inte ens rikedom. Problemet är vad som har blivit störst i hans hjärta.

Den Himmelska Läran, Sanna kristna religionen 403, beskriver tre grundläggande kärlekar i människan: kärleken till Herren och till vår nästa, kärleken till världen och kärleken till oss själva.

Vi behöver alla tre. Det kristna livet handlar inte om att förakta världen eller oss själva.

Frågan är i stället i vilken ordning vi älskar dem.

Den Himmelska läran jämför de tre kärlekarna med kroppen. Kärleken till Herren och vår nästa ska vara huvudet, kärleken till världen kroppen och kärleken till oss själva fötterna. Alla behövs.

Fötterna är inte dåliga för att de sitter längst ner, vi kommer inte långt utan dem och vi vet att livet blir jobbigt om vi har ont i fötterna.

Men vi vill inte att fötterna ska bestämma vart huvudet ska gå.

När dessa kärlekar är i ordning blir människan fullkomlig, vilket hon skapades för att vara.

Men när de hamnar i oordning så fördärvas hennes andlighet.

Kärlek i materiell form

Det är precis detta vad som har hänt med mannen i Jesu liknelse. Berättelsen börjar med att någon i folkmassan säger till Jesus:

"Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig." (Lukas 12:13)

Herren själv står framför honom och pratar om frälsningen, men mannens tankar är hos arvet. Herren svarar: "Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar." (Lukas 12:15)

Sedan berättar Herren om den rike mannen. Lyssna på hur mannen talar: mina grödor, mina lador, mina ägodelar och till slut säger han till och med:

"Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad." (Lukas 12:19)

Det är där problemet blir tydligt. Ingen annan finns i hans plan. Ingen medmänniska. Ingen Gud. Bara han själv och det han äger.

Då säger Gud: "Din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig..." (Lukas 12:20)

Och Herren avslutar med: "Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud." (Lukas 12:21)

Men tänk vad samma skörd kunde ha blivit. Hans skörd kunde ha blivit till nytta. Hans förmögenhet kunde ha skapat arbete, trygghet och hjälp åt andra.

Hela hans framgångsrika verksamhet kunde ha varit till nytta för samhället. Hans rikedom kunde ha blivit kärlek i materiell form.

Samma skörd. Samma lador. Samma pengar. Men ett helt annat liv. Skillnaden är vilken kärlek som står högst.

Bygga eller inte bygga

Det är därför ett liv för Herren inte betyder att vi ska sluta bygga oss själva. Tvärtom behöver vi bygga upp oss själva. Vi behöver utbilda oss, utveckla våra gåvor, ta hand om våra kroppar, arbeta, träna och vila.

Vi behöver berika våra sinnen och bygga en karaktär som kan bära ansvar. Vi behöver lära oss ett yrke, precis som Jesus, som var en snickare innan Han frälste världen.

Vi behöver bli människor som faktiskt kan göra något gott. Därför behövs en riktig kärlek till oss själva.

Men frågan är: Vad bygger jag mig själv för?

Om svaret bara är "för mig", då stannar livet där.

Men om jag bygger mig själv för att bli till nytta för andra, då börjar självkärleken tjäna något högre.

Med det så behöver vi världen. Vi behöver pengar, bostäder, företag, kyrkor, skolor och sjukhus, organisationer och myndigheter. En hungrig människa behöver inte bara vår goda vilja, hon behöver mat, men någon måste odla maten, transportera maten, köpa maten och dela ut maten.

Det himmelska måste få händer och fötter i världen. Det är därför det står skrivet i Femte Moseboken:

"Du skall komma ihåg Herren, din Gud, ty det är han som ger dig kraft att förvärva rikedom..." (5 Mosebok 8:18)

Det står inte att vi inte ska förvärva rikedom, utan det står: Kom ihåg Herren. Vi ska göra karriär, vi ska tjäna pengar, vi ska vara en del av samhället. Men glöm inte varifrån förmågan kommer och vad den ska användas till.

Det är också därför Herren, i Matteusevangeliet, säger:

"Ni kan inte tjäna både Gud och mammon." (Matteus 6:24)

Han säger inte att vi inte får använda mammon. Han säger att vi inte ska tjäna mammon. Pengar kan vara en fantastisk tjänare, men en fruktansvärd herre.

Fel ordning

I den Himmelska Läran, Arcana Coelestia 10 741 och En himmelsk lära om det Nya Jerusalem 78 står det att kärleken till Herren och vår nästa utgör himlens liv i oss, medan självkärleken och kärleken till världen, när de får dominera, utgör helvetets liv.

I Sanna Kristna Religionen 507 återkommer en bild av en människa som domineras av helvetets liv och har vridits upp och ned. När vi är i detta tillstånd börjar förakt, egoism, girighet, hat, maktlystenhet och stolthet slå rot.

Och det märks i frågorna vi börjar ställa:

Vad får jag ut av det? Hur kan andra tjäna mig? Hur kan kyrkan, samhället och världen ge mig det jag vill ha? Till slut kanske till och med: Hur kan Gud hjälpa mig att få det jag vill ha?

Det låter så enkelt att undvika men vi alla kan få oordning i våra inre liv. För det finns en märklig förskjutning som kan ske utan att vi märker det. Först vill vi tjäna pengar för att kunna leva, sedan börjar vi leva för att tjäna pengar.

Det svåra är att på utsidan kan det se nästan exakt likadant ut. Vi går fortfarande till arbetet. Vi sparar fortfarande pengar. Vi bygger fortfarande våra liv. Men någonting på insidan har förändrats. Det som först var ett medel har blivit vårt mål.

Rätt ordning

I Himmel och helvete 557 beskrivs den motsatta riktningen. Den himmelska kärleken vill göra nytta för kyrkan, samhället och medmänniskan, enbart för nyttans skull, för det gott och rätt. Därför kan skillnaden mellan de två riktningarna sammanfattas med en enkel fråga:

Ska världen vara till nytta för mig eller ska jag vara till nytta för världen?

Den rätta ordningen blir då väldigt konkret: Jag bygger mig själv för att kunna verka i världen. Jag använder världen för att kunna vara till nytta för min nästa. Genom att vara till nytta för min nästa tjänar jag Herren.

Jag börjar med mig själv, men jag slutar inte där. Det är då alla de tre kärlekarna får sin rätta plats. Huvudet leder, kroppen arbetar och fötterna bär.

Andras tjänare

Så vad bygger du just nu? En karriär? En familj? En utbildning? Din hälsa? Din framtid?

Kanske behöver du bygga en större lada. Gör det. Kanske behöver du tjäna mer pengar, utbilda dig, träna, spara eller bli bättre på din sysselsättning. Gör det. Men ställ en fråga medan du bygger:

Herre, vad ska detta tjäna?

Den frågan kan förändra ett helt liv. Herren sammanfattar hela ordningen:

”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv.” (Markus 12:30-31)

Lägg märke till de sista orden: som dig själv. Självkärleken finns kvar. Världen finns kvar. Men båda får sin rätta plats. Kärleken till Herren och vår nästa är huvudet. Kärleken till världen är kroppen. Självkärleken är fötterna.

När vi har den här ordningen börjar himlen växa inom oss. Detta är vad det innebär att vara ”rik inför Gud”.

Då står människan upprätt. Med fötterna stadigt på jorden, händerna verksamma i världen, blicken mot himlen och hjärtat slår för Herren och våra medmänniskor. Detta är vad Herren beskriver i Matteusevangeliet 20:

”Den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare...” (Matteus 20:26)

Amen!